

moguda sols per les comuns esgarrifances del fret del odi.

Si fossin gent educada i culta, si al gun jorn haguessin llegit algun tractat dd bona educació, o haguessin saludat en un diccionari el significat de la paraula **urbanitat**, sens dupte que no s'haurien atrevit a escriurer lo que ha d'esser mes vejatori per a ells, lo mes demostratiu de la seva mala educació, de les seves grolleries, del seu mentidisme i dels seus desitjos d'esser i figurar.

La forma i manera de parlar de *El Demócrata* no es de gent seria, sino de difamadors, i gent rastrea, d'aquells que res tenen d'home sino'l tipu; d'aquells que se entretenen per manca de civisme i de base per a cimentarho, en difamar l'honra agena; son aquells que sols escriuen per a malparlar dels altres, sense tindre en compte que la seva teulada es de vidre i que molt podriem dir d'ells, empro que dins la nostra norma de conducta no sabem, ni havem apres encare, de difamar ni injuriar, de maltractar ni malparlar a ningú.

Aquesta gent son els degenerats de l'auca, l'arriata del faeto del **Sanyó Esteve** quant s'enclava en el llot. Son les femelles histeriques que acompanyan a l'**Estevet** cap a la Ciutadela i portades de son histerisme criden, insulten i fins amenaçen amb ses urpes, als que'ls contrarien en sos esbojarrats desitjos.

Aquets son ells, els que titllan de *podrits* als que venen amb la Lliga. Aquets son ells.

De gent aixis mes satisfan els insults que les alabançes, donemnos per contents de que'ns insultin, que insultant nos ens enalteixen,

Cada vot donat a la candidatura anti-catalana, es votar la vostra desgracia i el vostre aniquilament.

Notes Electorals

Com a resposta a les moltes persones que'ns han preguntat, que hi havia de cert sobre el no-esser computats al Sr. Torrat els vots que tingui a Granollers, transcribim l'article 42 de la llei Provincial de 29 d'Agost de 1882, que es el que regeix en aquest cas i diu aixis:

No se computarán a los Diputados electos los votos que hubieren obtenido en localidades en que ejercieran jurisdicción al verificarse las elecciones, o la hubieran ejercido seis meses antes, aunque esta jurisdicción corresponda a funciones municipales o a cargos

desempeñados en Comisión, se exceptúan de esta disposición los Diputados provinciales y los Vocales de la Comisión provincial.»

Votar als candidats de la Lliga, es votar per el bé de Catalunya.

Tothom sap que en el reglament de La Unió Liberal hi ha un article que diu:

Para ser admitido socio efectivo se requiere:

«7.º No haber pertenecido ni pertenecer a ningun centro o entidad carlista o a otro partido político afín al Carlista y cuyas ideas sean esencialmente contrarias a las de esta Asociación, ni haber realizado jamás actos que demuestren simpatía o afinidad a tales ideas.

Si en el transcurso de pertenecer a la Asociación, un individuo faltase al espíritu del apartado anterior, previas las averiguaciones oportunas y con pleno aditamento, la Junta de Gobierno deberá expulsarle: sin embargo, el individuo podrá recurrir a la Junta general».

Dient aixó el reglament, reglament aprovat durant la presidència del Sr. Torras, ens permetem preguntar ¿que farà la Junta amb dit senyor?

Mes simpatia amb els carlins que la que demostra are en Torras no creiem que siga possible, pero tampoc creiem que la Junta tractantse den Torras fassi complir el reglament.

Quant permet que'l Juanito essent president serveixi a la societat tot, tot, el licor aiguarent i vi que's gasta, mes permetrà que en Torras vagi amb els carlins a pesar de tots els reglaments.

Els reglaments d'aquella casa no serveixen per en Torras ni per en Juanito, no mes son per la *marfaga*.

Els senyors de la coalició d'aburrts i d'envejosos, tenen la pretenció d'aniquilar als candidats de la Lliga, nostres amics Srs. Prat de la Riba Fages i Abadal ¿Será per la seva guapesa? No. ¿Será per la seva ambició de poguer ésser Diputats Provincials, i alguns d'ells, en Torras per exemple, aspirar a la Presidencia de la Diputació i de la Mancomunitat? No fora estrany, perque en Torras es capas d'aspirar a tot, fins a ésser Bisbe, Cardenal o Papa.

Pero hi ha que tenir en compte que de l'aspiració a la realitat hi ha un bon xic, i en certs casos de l'aspiració al manicomi no hi ha mes que pujar l'escala i obrir el cancell.

Els representants dels cacics, volen burlar la vostra voluntat; ¡vallesans feuse-la respectar com el mes sagrat dret!

Conversa sostinguda en un mercat de Vich i remesa per un amic nostre que escoltava i callaba:

—¿Qui es aquest Francisco Torras, que'ns volen fer votar per a Diputat?

—Un fabricant i Alcalde de Granollers que predica el socialisme i explota als treballadors.

—Jo no'l conec.

—Ni jo. Empró suposo que será aquell que xerra tant al café de can Blanc.....

—¿Aquell amb un bigoti retallat, tot bufó que sembla un nen mimat?

—Si aquell.

—Vaja que'l votin a Granollers, que aquí no'n tenim ganés. ¿I escolta perque'l presenta el diputat de quota, si el coneix?

—Perque es molt llarg el nostre diputat. Alguna jugada li vol fer, quelcom li tindrà que fer pagar.

—Naturalment, doncs no s'oblida amb tanta facilitat l'haverse presentat en front d'ell com ho va fer en Torras en les passades eleccions.

—Nada, nada, jo no'l voto, que'l votin els seus. ¿Que falsaris son aquesta gent!

—Si noi, jo votaré 'ls de casa.

—I jo també.

Ens diuen de Vich que'l diputat A. B. C. o el diputat de quota, que amb aquestos noms es conegut, no sap com fetxo per a fer surar al seu company de xeflis en Pepet de la Comella, perque en Torras s'hi entrevesa i no li convé que en Torras li vegi'l marro. Per aixó va ostensiblement al costat de aquest i corra amb ell (¡ei! l'auto corra) i trevalla amb ell, pero d'amagat... d'amagat ajuda al altre, per algo son amics i companys de casa d'en Ramonet de Manlleu, d'aquell establiment del carrer la Unió.

Crònica de la Comarca

Mollet

El bon ciutadà, l'elector que's troba capacitat per a l'exerciss dels propis deures i drets, espera amb serietat i anhel el dia d'eleccions per a portar el seu vot a les urnes, vot que representa l'esforç, l'expressió justa, manifesta i clara d'una conciencia, d'un cor, d'un cervell i d'una voluntat.

L'home concient i d'energies saludables, es contrari i li repugnan els temperaments frets, deixats i acomodaticis, amics del «tant se me'n dona» i n'es contrari perque aquestos, amb son procedir insensible, a més de procurar el mangoneig i la victoria a favor dels vividors polítics d'ofici, desprecian les llegendes llivertats conquerides amb la sang de tants mártres, acreditant-se al ensemps de ser uns pobrets homes sense ideals ni aspiracions dignes solsament de les cadenes i l'esclavatge.

Si bé es veritat que sempre causa pena i es un contrasentit que llogicament no tindria rahó d'esser el que individus dominats per deficiencias mentals els uns, pobresa de criteri'ls altres, manca d'instrucció els més amb son vot puguin alterar la perfecció en la marxa social de l'humanitat, no per aixó som contraris en absolut del safragi universal i preferim que votin els mancats de condicions per fetxo amb verdader coneixement de causa, a que deixin de votar aquells altres individus que, portant llum en llur inteligencia s'obstinen en caminar a les fosques, fent, amb son porocedir propi de temperaments masells i apáticos, que sempre ensopeguin amb mil obstacles aquells altres que en compliment d'un sagrat deure s'interessen i sacrifiquen si necessari es, pel be general.

A n'els primers els hi es perdonable la seva falta de sentit; no així als segons, ja que obren amb coneixement i saben el mal que fan.

¡Anem-hi tots a les urnes! A trevallar per la santa causa qu'al fons de nostre si sentim; anem-hi tots que's feina destinada als homes, doncs, sagut i de rahó es el que les besties no votarán mai.